



1769, 12
24
DE
OBLIGATIONIBVS IVRIBVSQVE
PARENTVM ET LIBERORVM
ERGA SE INVICEM
EORVMQVE FVNDAMENTIS
DISQVISITIO

1769
QVA
SODALIBVS
PRAECLARISSIMIS NOBILISSIMISQVE
FAVSTVM EX ACADEMIA
IN PATRIAM REDITVM
NOMINE
SOCIETATIS DISPVTATORIAE
GRATVLATVR

AVCTOR
CHRIST. GVILH. A WINTERBACH
IVRIVM CVLTOR
ROTENBERGO FRANCVS.

— — — — —
IENAE
LITTERIS SCHILLIANIS
CID 1768.



VIRIS
PRAECLARISSIMIS NOBILISSIMISQVE
ADAMO IOANNI NOTTBECK

CAVSARVM QVAE IN SVMMO TRIBVNALI
QVOD REVALIAE FLORET VENTILANTVR
PATRONO SOLERTISSIMO ET SOCIETATIS
TEVTONICAE DVCALIS SODALI
ORDINARIO

AVGVSTO GVILH. STVDEM VND

MEGAPOLITANO
SOCIETATIS TEVTONICAE DVCALIS QVAE
IENAE FLORET MEMBRO ORDINARIO

PHILLIPP. FRIDERICO ZINN

ONOLDINO

IO. A. H. BIESTERO

HANNOV.

AMICIS AESTIMATISSIMIS AMANTISSIMISQVE

S. P. D.

IPSISQVE

HOC QVALECVNQVE EST SPECIMEN

D. D. D.

SIMVLQVE
IVSSV COLLEGH DISPVTATORII
QVOD
SVB PRAESIDIO
VIRI CONSVLTISSIMI
HENRICI GODOFREDI SCHEIDEMANTEL
IVRIVM DOCTORIS
ET SOCIETATI LATINAE IENENSI AB EPISTOLIS
PRIORIS AD EXERCITATIONES FORENSES
INCVMBIT
DICTOS
SOCIOS CARISSIMOS
EX ACADEMIA DISCEDENTES
ARDENTISSIMIS VOTIS
PERSEQVITVR
FLORENTEM FORTVNAM SVO COLLEGHQVE
NOMINE APPRECATVR
AMICITIAM EORVM EFFLAGITAT
MEMORIAEQVE SEMPITERNAE SE COMMENDAT.
EORVM STUDIOSSIMVS
A V C T O R.



DE
OBLIGATIONIBVS IVRIBVSQVE
PARENTVM ET LIBERORVM ERGA SE
INVICEM EORVMQVE FVNDA-
MENTIS DISQVISITIO.

§. I.

*De obligationibus parentum erga liberos eorumque
fundamentis.*



Quae parentibus incumbunt obligationes
erga liberos (a) omnes fere ad vni-
cam illam redeunt, vt illos educent,
Educatio autem cum sit perfectio, haec
vero tam corporis quam animae in-
tuitu locum habeat, et hanc et illud
parentes in liberis suis perficere pro viribus erunt
obligati; corpus per praestationem eorum quae ad

illud conseruandum et sustentandum faciunt, alimen-
torum nempe; animam vero per culturam qua opus
est ad eos tales reddendos quales esse debent in so-
cietate, ad eius salutem et obtinendam et conseruan-
dam. Sunt autem harum obligationum haec funda-
menta. I. ipsum matrimonium ceu pactum initum
inter ipsos coniuges, de procreanda non solum, sed
et educanda sobole. II. Quod liberi sunt factum
storum parentum, quilibet autem praestare, seu per-
fectius reddere tenetur factum suum siue sit imme-
diatè siue mediatè suum, ergo parentes tenentur li-
beros suos perfectiores reddere, hoc autem fit per
educationem, ideoque parentes tenentur educare libe-
ros suos. (b) III. Finis cuius obtentio per matrimo-
nia in societate intenditur, conseruatio nempe et per-
fectio societatis; ad quem finem obtinendum paren-
tes qua socii concurrere debent, quod fit non per
procreationem solum, sed et sobolis procreatae edu-
catio accedat oportet, (c) cui et IV. accedit illud,
quod liberi ipsi se sustentare et educare nequeunt,
hinc auxilio eorum praesertim opus habent, qui
eos quam maximè amare censendi sunt (d). Sed
hoc quartum obligationem solum imperfectam efficit,
cum ex triam priorum vnoquoque obligatio nasca-
tur perfecta.

- (a) De obligationibus his, et quamdiu eadem durent, videatur
Puffendorff in *Iure Naturae et Gentium* L. IV. c. XI.
§. 5. et 7. Wolf in *Iure Naturae et Gentium minori* P. III.
S. I. C. IV. §. 890-893. Perill. Daries in *Institutionibus Iurispru-*
dentiae vniuersalis. §. 571-574. et in eius *Commentario ad*
hunc

hunc librum inscripto ; Discours über sein Natur und Völkerrecht ad haec loca.

- (b) *Videatur* PUFENDORF, qui l. c. §. 4. ad hanc *inclinat* sententiam.
 (c) *Fundamentum hoc reliquis omnibus omisso adfert* DARIUS l. c. §. 571.
 (d) *GROTIUS in Iure Belli et Pacis L.II. C. I. §. 4. quartum hoc fundamentum unice adducit.*

§. II.

De iurę-succedendi liberorum, an ex antea adductis obligationibus sequatur ?

Quaeritur hic, an ex hisce perfectis parentum obligationibus, et obligatio sequatur perfecta, liberos suos haeredes scribendi? Respondetur: Liberi succedunt parentibus suis, non quidem ex his tamen ex aliis rationibus. Nam quaecunque etiam successionis fundamentum assumamus (e) siue I. sit praesumptus amor maximus, cum voluntatis declaratione (f) siue II. dicamus, res a defuncto relictas, fieri nullius et occupanti cedere (g) siue III. dicamus, liberos condominos esse bonorum parentum; (h) liberi semper erunt haeredes, ratione primi, quia praesumptio amoris maximi semper est pro liberis, (i) ratione secundi, liberi sunt proximi ad occupationem, ratione tertii, liberi per se succedunt, et necessarii sunt haeredes. et quidem non in eo solum casu, si defunctus possessor de bonis suis nihil in futurum mortis euentum disposuit, vt in casibus duobus prioribus, sed et licet hoc tertium factum sit; ergo liberi in totam haeredi-

reditatem parentum suorum semper necessarii sunt haeredes, et non in legitima solum, quippe quae ipsis iam ex iure alimentorum per se debetur, et quidem non imperfecto tantum iure, prout Grotio placet (k)

- (e) *Nostrium hic non est, in illud inquirere quae sententia sit recta, et verum adferat fundamentum cum a proposito alienum sit limites quoque praescripti tale quid non admittant, quam ob causam tria illa maxime communia successio-
num fundamenta coniunctim adduximus.*
- (f) *Statuunt hanc, Ius Chuli novum per Nouellam CXVIII. c. 1. et inter Iuris naturalis Doctores, GROTIUS l. c. L. II. C. VII. §. 3. quem secuti complures alii, in iis WISSENBACHIVS, HVBERS, HEINECCIUS, et DARIUS l. c. §. 498-500. atque in Commentario ad haec loca ubi hanc sententiam pluribus defendit, quam etiam PVENDORFIVS soubet l. c. L. IV. c. XI. §. 1. nec non WOLFFIVS, l. c. P. III. S. I. C. 5.*
- (g) *Probat hoc DARIUS l. c. §. 500.*
- (b) *Hoc condominium plane reicit PVENDORF l. c. L. IV. C. XI. §. 7. multum vero eius argumentis obsistere mihi videtur quod ante adduxi fundameum II. Idem illud condominium statuit, Ius civile antiquum, videatur III. HELLFELDIJ Iurisprudencia forensis LXXXVIII. T. VI. §. 1629. in quantum vero et Ius Germanium illud statuat, deductum est in scripto, Die Gemeinschaft, als ein wahrer Grund der Erbfolge 1755.*
- (i) *Videatur de hoc PVENDORF l. c. L. IV. C. XI. §. 2. et 3. et DARIUS l. c. §. 644. qui illud pluribus probant,*
- (k) *putat hoc GROTIUS, l. ante c.*

§. III.

§. III.

De iuribus parentum in liberos eorumque fundamentis.

Iura parentum in liberos quae patriam efficiunt potestatem, siue imperium paternum, hisce duobus potissimum absoluuntur, iure nempe praescribendi liberis regulas seu regendi eos, nec non iure regularum praescriptarum obseruationem vr-
gendi siue coercendi liberos (l), quorum vtrumque, educationem perfectionemque liberorum respicit, praesertim vero prius ad dirigendas eorum vires actionesque ad propriam et societatis salutem tendit, posterius vero, ceu effectus prioris, ideo est concessum, vt per illud hic finis eo melius faciliusque possit obtineri, et ad impedimenta quasi, quae in priori, obuenire possent remouenda, vtque liberi, si directioni parentum se submittere, eorumque praeceptis morem gerere nollent, vi quasi adhibita adigi ad id possint. (m) Sed notandum hic, parentes hoc suo in liberos imperio non nisi ad eorum perfectionem vti debere, minime vero in laesionem eorundem, cum quilibet teneatur in factum suum (n). Quorum iurium in eo posita sunt fundamenta I. quod liberi pertinent ad ro suum, suorum parentum a quibus facto licito generatione nempe sunt quaesiti (o) alterum fundamentum ex eo est quod, qui habet ius ad finem; habere quoque debet ius ad media sufficientia; iam vero parentes obligati sunt ad obtinendum hunc finem, educationem nimirum, ergo illis quoque licebit, media adhibendi, sine quibus hic finis, nequit obrineri (p).

B

(l) De

- (l) De iuribus parentum in liberos eorumque duratione et modo exercendi ea in diuersis liberorum aetatibus, pluribus egerunt GROTIUS l. c. L. II. C. 5. §. 2. 3. 4. et 6. qui et §. 7. de iuris positui, a naturali diuersitate circa haec iura perpulchre tractauit. PUFFENDORFF I. c. L. VI. c. 2. §. 7. 8. et 11. 14. qui etiam hoc parentum in liberos suos imperium, sanctissimum vocat imperii genus; loc. cit. i. WOLFFIUS l. c. §. 886. 888. item 890. 893. DARIUS l. c. §. 74. 576. et in Commentario ad haec loca.
- (m) Hoc in liberos Imperium cui praesertim competat, diuersae sunt Iuris naturalis Doctorum opiniones, HOBBSIUS, de Ciue C. IX. §. 3. et 6. illud matri vindicat, cuius sententiam pluribus exponit PUFFENDORFFIUS l. c. §. 2. et 3. et 5. limitat, patri ius potius tribuens praesertim in ciuitate. GROTIUS l. c. §. 1. parentum utriusque illud tribuit, et si contentio inter illos sit, patri ob sexus praesentiam, hunc et DARIUS sequitur, l. l. a. a. et in Commentario ad illa, ubi hanc sententiam contra omnes, contrariam statuente defendit, ad cuius rationes et haec quoque accedit, quod iure naturali, omnes homines sunt aequales, quia in statu naturali homines considerandi sunt secundum essentiam quae inter omnes est aequalis. Quam sententiam et Ius Civile agnoscit, in tutoris datione, utriusque parentum consensum requirens per l. un. C. si contra matris voluntatem.
- (n) Quantitas horum iurium ex modo dicta determinatione, nec non sine illorum est diiudicanda. De hac, et in specie an parentibus in liberos competat, ius vitae et necis, ius exponendi item vendendi eos, legendi, HOBBSIUS l. c. C. IX. §. 7. GROTIUS l. c. §. 5. PUFFENDORFF l. c. §. 6. et 9. WOLFF l. c. §. 886. DARIUS l. c. §. 75. et in Commentario ad hunc locum. Sed quod ad ius vitae et necis attinet, in eo exercendo, etiam societatis vel ciuitatis rationem habendam esse statuo, cum illa causa sit propter quam, cuiusque salutis ergo, finis intendatur, ex quo parentibus iura in libe-

liberos competunt; quod vero concernit ius exponendi, vendendique eos, hoc parentibus tunc tantum competere credo, si summa adsit necessitas certumque liberos alias perituros, certum eos conservatores suos inuenturos esse.

- (o) Reicit hoc fundamentum HOBBSIVS l. c. C. IX. §. I. et 2. occupationem pro fundamento substernens, sed affirmat illud PUFFENDORFF l. c. §. I. qui et §. 2. (ubi et alterum fundamentum nostrum probat) aliud quoddam adducit, consensum nempe praesentium liberorum et inde enatum pactum tacitum.
- (p) Quod fundamentum DARIUS affert l. c. §. 475. et WOLFIVS l. c. §. 888.

§. III.

De iuribus liberorum erga parentes suos, eorumque fundamento.

Haec de parentibus, iam deliberis quae iura et obligationes illorum sint parentum intuitu dispiciamus. Habent autem liberi ius perfectum exigendi a parentibus educationem, et quae cum ea connexa sunt, praefertim alimenta, et quidem tamdiu ac proprio Marte sustentare sese nequeunt (q), nec minus eadem postulandi ab utroque parentum, vno vero alteroue eorum defuncto, ab altero superstite. Quod liberis et ius haereditarium competat, quodque non tantum quoad legitimam sed etiam quoad integram haereditatem, haeredes et successores sint necessarii. supra ostendimus in Scholio ad §. I. ex quo et reliqua liberorum iura facile patent. Hoc tantum notamus, omne id ad quod parentes liberis suis perfecte vel imperfecte sunt obligati, illud liberi a parentibus suis exigendi ius habent perfectum, vel imperfectum. Iurium vero liberorum erga parentes in eo est fundamentum, quod liberi ex



pacto inter ipsos parentes iniro de procreanda et educanda sobole, ceu contractu bilaterali ius habent quaesitum, strictum atque perfectum, viuis parentibus ab utrisque, vno vero alteroue eorum defuncto ab altero superflite, praestationem eius exigendi, quod in hoc pacto promissum super quo illud initum est (q).

(q) Quorsum pertinent etiam sumus studiorum casenus suppeditandum, quatenus parentes causae fuerunt suasoriae, quo filius hanc vitae rationem elegerit. Anteaquam enim studiorum cursus est finitus, filius propriis viribus alimenta sibi quaerere non potest, idcoque vel hac in causa manet ratio educationis.

§. V.

De obligationibus liberorum erga parentes eorumque fundamentis.

Fluunt hae liberorum obligationes ex iuribus quae parentibus in illos competunt, et prout haec vel perfecta sunt, vel imperfecta, ita et illae in perfectas et imperfectas abeunt. Ad quas priores refero, submissionem et reuerentiam parentibus suis debitam, ad illas posteriores vero pietatem et gratitudinem erga parentes. Quae liberorum obligationes quoque idem fere cum iuribus quae parentibus in eos competunt, fundamentum habent, I. illud quod de iuribus parentum in illos adduximus, quod nimirum liberi pertinent ad futura suorum parentum; sed est et aliud harum obligationum fundamentum, quae liberis erga parentes suos incumbunt, propria nempe II. perfectio, quae nullo faciliore meliori, que modo potest obtineri, quam per auxilium illorum, qui eos quam maxime amare praesumuntur. (r).

(r) De hisce liberorum erga parentes suos obligationibus eorumque fundamentis plura habet EVENDORFIVS l. c. §. IO. ET WOLFIVS l. c. §. 889. et 894.





ULB Halle
004 526 880

3

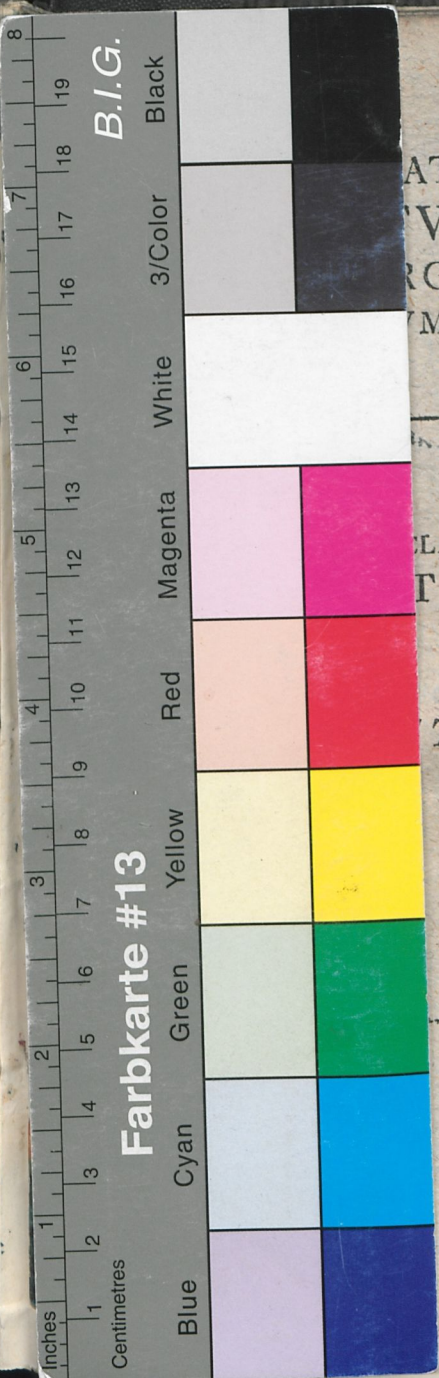


SB

K078







1769, 12

DE
ATIONIBVS IVRIBVSQVE
VM ET LIBERORVM
RGA SE INVICEM
MQVE FVNDAMENTIS
DISQVISITIO

24

QVA
SODALIBVS
CLARISSIMIS NOBILISSIMISQVE
TVM EX ACADEMIA
PATRIAM REDITVM
NOMINE
TIS DISPVTATORIAE

GRATVLATVR

AVCTOR
GVILH. A WINTERBACH
IVRIVM CVLTOR
ROTENBVRGO FRANCVS.

IENAE
TERIS SCHILLIANIS
CID MDCCCLXVIII.

